

forestiller sig, at vi får et provenutab, at vi så skal skære ned i de udgifter, man har til genbrugsvirksomhed.

Jeg synes, det er vigtigt at fastholde, at vi på udgiftssiden bruger en masse midler og ressourcer på en miljøpolitik. Hvad man så rent faktisk har på afgiftssiden, og hvilke konsekvenser det vil få med hensyn til provenuet, det kan være en anden ting. Jeg mener ikke, at der er fornuft i hele tiden at kæde de her ting sammen. Det behøver ikke ensidigt at være til fordel for miljøet, for man kan altså også argumentere for, at det kan være nødvendigt med langt større udgifter til f.eks. genbrug på udgiftssiden, uden at man skal ind og finansiere det ved en eller anden afgiftsmæssig cigarkasse.

Jeg er altså meget betænkelig ved, ikke fordi det betyder fantastisk meget med de 20 mio. kr., men generelt set er jeg betænkelig ved den dér holdning med, at hver gang man scorer nogle penge i afgifter, så skal pengene bruges til noget miljø. Det forudsætter en eller anden antagelse om, at vi slet ikke på udgiftssiden afholder en masse udgifter til miljøforbedringer, til genanvendelse osv., uafhængigt af hvad der er af finansiering. Man bruger almindelige skatteyderfinansierede udgifter, og det synes jeg egentlig er den rigtige holdning til det her.

Jeg vil advare mod denne her cigarkassetænkning. Den tror jeg ikke er særlig frugtbar, specielt ikke i forhold til miljøet. Der er mere alvorlige hensyn, der skal tages, og det skal ikke finansieres eller afgøres af, hvilket provenu man tilfældigvis får ind.

Men jeg vil i øvrigt være parat til at svare på de spørgsmål, der vil blive stillet under udvalgsbehandlingen, og der skal jeg nok medvirke til, at vi får en hurtig afgørelse om det her lovforslag.

Frank Aaen (EL):

Jeg er sådan set enig med skatteministeren i, at cigarkassetænkningen på visse sagsområder her i Folketinget er alt for populær. Jeg prøver sådan set selv en gang imellem at modvirke den dér tankegang med hele tiden at få puttet penge ned i en cigaræske og så udnævne en bestyrelse til at bestyre den cigaræske osv. osv. Det er nogle gange fornuftigt, men det tager også nogle gange overhånd.

Men her er der altså tale om, at vi har afsat penge til at styrke genanvendelsen, genbruget, og derfor synes jeg, det er helt relevant. Og uden at man behøver at tage nogle principielle

synspunkter ind om cigarkasser, så er det da helt relevant, når vi regner med, at vi her kan styrke genanvendelsen og samtidig spare nogle penge, at vi så kan sige, at vi har råd til at gøre en ekstra indsats på et andet område, der er i helt forlængelse af det, som det her lovforslag drejer sig om, nemlig at styrke genbruget. Så jeg vil sådan set anbefale regeringen lige at lytte en gang mere.

Jeg er lige blevet opmærksom på, da jeg så i mine papirer, at det altså er Miljøministeriet, vi har skrevet til om forslaget om komposterbar økologisk produceret emballage, men jeg skal selvfølgelig sørge for, det tilgår skatteministeren, og at vi får mulighed for at få en diskussion af det indholdsmæssige.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal ikke lave en lang debat ud af det her. Men jeg vil sige, at regeringen selvfølgelig lytter til, hvad Enhedslisten måtte fremføre af argumenter, og de er jo lejlighedsvis udmærkede og gode, men jeg har svært ved at se logikken i det her. Det er altså sådan, at nogle gange er det fornuftigt at opretholde cigarkasseeprincippet, andre gange er det ikke. Det var det, jeg hørte hr. Frank Aaen sige.

Jeg kunne godt tænke mig en lidt mere sofistikeret beskrivelse, sådan analytisk funderet, af, hvornår cigarkasseeprincippet skal opretholdes, og hvornår det ikke skal, bare lige til orientering for regeringen.

Frank Aaen (EL):

Der er faktisk ganske mange midler, som jeg tror det er en god idé man har et råd til at fordele. Lad os bare tage en stor del af kunststøtten, hvor jeg tror, det er en god ting, at det ligger hos et ekspertråd og ikke f.eks. ensidigt hos kulturministeren. Der er jo inden for skatteministerens eget område tipsmidlerne, hvor jeg tror, at en god ting er, at meget af det ligger ude hos selvstændige råd, altså i en såkaldt cigaræske. Det er meget fornuftigt og den eneste fremkommelige måde at administrere de midler på.

Men jeg er enig i det principielle, at man ikke, hver gang man tager penge et sted, skal sige, at pengene skal bruges det samme sted, for det er sådan set det samme som at ophæve hele velfærdsstaten. Hvis det hele skal hænge sammen i en cigaræske, så er konsekvensen jo, at vi ikke skal betale skat, og at vi så skal beholde penge-